

מ"ת (עכו) 65557-11-24 - מדינת ישראל- שלוחת גליל נ' פלוני

מ"ת (עכו) 65557-11-24 - מדינת ישראל- שלוחת גליל נ' פלוני שלום עכו

מ"ת (עכו) 65557-11-24

מדינת ישראל- שלוחת גליל

נ ג ד

פלוני (עציר)

בית משפט השלום בעכו

[10.12.2024]

כבוד השופטת ענבל הוכמן-אמויאל

החלטה

לפני בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו.

ההליך והאישום

1. ביום 26.11.24 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות איומים ותקיפה סתם, כלפי הוריו. בד בבד עם

הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים נגדו.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 18.11.24 הגיע הנאשם לבית הוריו סמוך לשעה 8.00 בבוקר ושם במהלך וויכוח, איים עליהם הנאשם כי יהרוג אותם, או ישלח מישהו להרוג אותם, או דברים בעלי משמעות דומה. הנאשם עזב את הבית וחזר סביב השעה 17.00, אז במהלך וויכוח נוסף תקף את אביו באגרוף וסטירות וכן דחף את אימו כך שהיא נפלה על הגב. במהלך הדברים, גם איים הנאשם על הוריו כי "ייתן בהם כדור" או ידאג שמישהו ייתן בהם כדור, או משמעות דומה.

3. ביום 26.11.24 נדחה הדיון לצורך צילום החומר. ביום 28.11.24 התקיים דיון לגופו עניין בפני.

טענות המבקשת

4. בבקשת המעצר טוענת המבקשת, כי יש בידה ראיות לכאורה להוכחת כתב האישום. המבקשת הפנתה לעדותם של המתלוננים וכן עדות אחיו של הנאשם ובן דודו, שנכחו במקום האירוע. בנוסף, מפנה המבקשת לשיחות למוקד 100.

5. לטענת המבקשת, העבירה בה מואשם המשיב מקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית בהתאם לאמור בסעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). עוד נטען, כי שחרורו של המשיב עלול להביא להשפעה על עדים ולכן גם מסיבה זו יש עילה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו, בהתאם לאמור בסעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים. כמו כן נטען, כי קיימת עילת מעצר נוספת, שכן נסיבות ביצוע העבירה מקימות חשש לשלומו של הציבור והמתלוננים בפרט, בהתאם לאמור בסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים.
6. לטענת המבקשת, למשיב יש סממנים מאניים וכי בעבר אובחן בסכיזופרניה. בנוסף, ישנה אינדיקציה לשימוש בסמים, מה שמגביר את המסוכנות. כמו כן הפנתה המבקשת לפסיקה.
7. בדיון שבפני חזר ב"כ המבקשת על נימוקי הבקשה והגיש את תיק החקירה לעיוניו. טענות המשיב
8. לטענת ב"כ המשיב, מצבו הנפשי של המשיב קשה וייתכן שכרגע הוא אף אינו מסוגל לעמוד לדין. לדבריו, המשפחה מתוך רצון לעזור מביאים למעצרו, מתוך תקווה שבמסגרת ההליך הפלילי הוא יקבל טיפול. לטענתו, לא קיימת עילת מעצר ויש לשחררו בהרחקה מנחף. דיון והכרעה
9. המסגרת הנורמטיבית
- סעיף 21 לחוק המעצרים קובע:
21. (א) הוגש כתב אישום, רשאי בית המשפט שבפניו הוגש כתב האישום לצוות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים, ובכלל זה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני, אם נתקיים אחד מאלה:
- (1) בית המשפט סבור, על סמך חומר שהוגש לו, כי נתקיים אחד מאלה:
- (א) קיים יסוד סביר לחשש ששחרור הנאשם או אי-מעצרו יביא לשיבוש הליכי משפט, להתחמקות מהליכי שפיטה או מריצוי עונש מאסר, או יביא להעלמת רכוש, להשפעה על עדים או לפגיעה בראיות בדרך אחרת;
- (ב) קיים יסוד סביר לחשש שהנאשם יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור, או את בטחון המדינה;
- (ג) הוגש הנאשם באחד מאלה:
- ...

(5) עבירת אלימות בבן משפחה כמשמעותו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991,

חזקה כי מתקיימת העילה האמורה בסעיף קטן (ב), אלא אם כן הוכיח הנאשם אחרת.

10. אם כן, מעצרו של נאשם מאחורי סורג ובריוח עד תום ההליכים נגדו מותנה במספר תנאים מצטברים: עילת מעצר על פי אחת העילות המנויות בסעיף 21(א) לחוק המעצרים וקיומן של ראיות לכאורה לביסוס האשמה. כן נפסק כי ככל ששני התנאים הראשונים מתקיימים - על בית המשפט לבחון האם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופה שפגיעתה בחירות הנאשם היא פחותה (בש"פ 9159/16 מחמוד אבו זינה נ' מדינת ישראל) (5.12.16).

מן הכלל אל הפרט

11. ראיות לכאורה

על טיבו של המבחן לקיומן של ראיות לכאורה בשלב זה של ההליך עמד כב' הנשיא ברק בבש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133:

"המבחן הינו אם בחומר החקירה שבידי התביעה מצוי פוטנציאל ראייתי אשר בסיום המשפט יהא בכוחו להוכיח את אשמת הנאשם כנדרש במשפט פלילי. אכן, לעתים קרובות חומר החקירה הקיים אינו כליל השלמות...".

לאחר שבחנתי את חומר הראיות שהובא בפני, מצאתי כי יש בו ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב. קביעתי מתבססת על מספר אדנים:

1. עדות המתלונן, אביו של המשיב מיום 18/11/24 שעה 13.07, בה הוא מספר כי המשיב איים עליו ברצח ונתן לו בוקס (עמ' 1 שורה 1). בעדות נוספת, מיום 20/11/24 שעה 9.54, מספר המתלונן כי בבוקר האירוע הגיע המשיב לביתם לאחר ששוחרר מבית חולים "מזור" ובמהלך ויכוח ביניהם המשיב איים עליו שיהרוג אותו, או שישלח בן אדם שיהרוג אותו ולאחר מכן עזב את הבית. בהמשך, סביב השעה 17.00 חזר המשיב לבית ואז התפתח וויכוח נוסף, במהלכו נתן לו המשיב בוקס בכתף וברגל וכן איים עליו שיהרוג אותו. בנוסף, דחף המשיב את אימו והיא נפלה וקיבלה מכה בגב (עמ' 2 שורה 3).

2. עדות פאיז בן הדוד של המשיב מיום 20/11/24 שעה 10.35, אשר נכח בבית המתלוננים וראה את המשיב דוחף את הוריו ונותן לאחיו של המשיב מכה בבטן עם המרפק (עמ' 2 שורה 10).

3. עדות המתלוננת, אימו של המשיב מיום 20/11/24 שעה 10.35, בה היא מספרת שהמשיב הגיע בבוקר לביתם ובמהלך וויכוח דחף אותה ואת אביו של המשיב ואיים עליו שיהרוג אותו וכתוצאה מהדחיפה היא קיבלה מכה בגב (עמ' 2 שורה 3).

4. עדות מאומן, אחיו של המשיב מיום 20/11/24 שעה 10.48, שנכח בבית, לפיו הוא ראה את המשיב דוחף את המתלוננים ושניהם נפלו על הרצפה (עמ' 2 שורה 11).

5. שני המתלוננים וכן מאומן חזרו על גרסאותיהם בעדויות מיום 21/11/24.

אמנם יש אי דיוקים קלים בין הגרסאות, אולם בשלב זה, לא ניתן לומר שיש בכך כדי לכרסם במארג הראייתי כרסום של ממש. כל העדים מתארים את אותם שני אירועים כך שעדויותיהם משתלבות זו בזו ומרכיבות תמונה קוהרנטית.

גרסת המשיב מאידך היא, כי הוא מכחיש את החשדות ואף טוען שאביו תקף אותו, עניין אשר הוכחש על ידי אביו והן על ידי אימו. אין חולק שהתמונה העולה מן הראיות היא כי מצבו הנפשי של המשיב אינו בכי טוב. גרסתו אינה תמיד סדורה (ראו למשל חקירה מיום 18/11/24 שעה 19.58, עמ' 5 שורה 30). למעשה, האירועים נשוא כתב האישום התרחשו מיד בסמוך לאשפוזו ושחרורו של המשיב מבית החולים הפסיכיאטרי "מזור".

מכל המתואר לעיל עולה, כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום.
12. עילת מעצר

בעניינו קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית, בהתאם לאמור בסעיף 21(א)(1)(5), שכן המשיב עבר עבירת אלימות נגד בן משפחה.

ביחס לעילת המסוכנות נקבע בבש"פ 7195/98 שלמה אלבז (טרם פורסם, 24/11/98):

"את התשובות לשאלות אם המשיב מסוכן והאם ניתן ליטול את עוקצה של סכנתו יכול בית המשפט למצוא בתוך שתי מערכות עובדות המושתתות על הראיות שהובאו בשלב זה: הראשונה - המעשה, השניה - העושה, דהיינו, עלינו לבדוק אם מעידות נסיבותיה של העבירה כשלעצמן שהמשיב עלול לחזור על המעשה, או לעשות מעשה דומה, בדרך כלל או נוכח צירוף מסוים של נסיבות. בשלב הבא עליו לבדוק אם מעידה אישיותו של המשיב כפי שהיא מתגלה מתוך עברו ואורח חייו, על כך שהוא עלול לחזור על המעשה".

כפי שעולה ממסמכים מבי"ח מזור המצויים בתיק (מסמך טו), למשיב יש רקע פסיכיאטרי ואף כי הוא לא נמצא בבדיקה זו מסוכן לאחרים, הרי שמיד עם שחרורו הוא תקף את בני משפחתו. יצוין, כי כל העדים סיפרו כי בימים האחרונים חשו בהידרדרות במצבו הנפשי של המשיב ואכן בבדיקתו במהלך ימי מעצרו נמצא כי הוא בתחילתו של התקף מאני, אם כי לא נמצאו בשלב הזה סממנים פסיכיאטריים.

בנוסף, ישנה אינדיקציה בתיק החקירה לשימוש בסמים (עדות פאיז מיום 20/11/24, עמ' 2 שורות 9, 13-16). בדו"ח הסיכום של בי"ח מזור נרשם, כי יש להימנע מלתת לו טיפול בקנאביס בשל עברו הפסיכיאטרי. אם כן, החשד לשימוש בסמים על ידי המשיב מגביר החשש למסוכנות ממנו.

נכון שהאירועים נשוא כתב האישום אינם מצביעים על אלימות ברף גבוה ואף לאחר שהגיע למקום בן הדוד של המשיב, הוא הצליח ככל הנראה להרגיעו. אולם, השילוב של מצבו הנפשי, החשד לשימוש בסמים, אופי האיומים וההתפרצות האלימה, מביא למסקנה כי עוצמת מסוכנותו של המשיב הנה ממשית.

13. חלופת מעצר

המשיב לא הציג כל חלופה, מלבד הצעתו להרחיקו מנחף.

בהתחשב בנסיבות שפורטו לעיל, אני סבורה כי על מנת לשקול שחרור, יש להציע חלופה ממשית והדוקה, שיכולה להבטיח את הרחקתו של המשיב מהמתלוננים ותיקח בחשבון את מצבו הנפשי המדרדר.

אשר על כן, אני מורה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, ט' כסלו תשפ"ה, 10 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.